

To femåringer, én by

Liva og Linnea er født samme år og vokser opp i samme by. Den ene i bydel Vestre Aker. Den andre i bydel Gamle Oslo.

Det er lett å tenke at to jenter, født i hovedstaden i et av verdens rikeste og mest likestilte land, har like gode forutsetninger for å leve like gode liv. Men statistikken viser at Liva og Linnea kommer til å leve svært ulike liv, og leve ulikt antall år.

I denne boka følger jeg de to jentenes livsløp. Etter hvert som jentene vokser opp, vil de økonomiske og helsemessige forskjellene mellom dem bli større for hvert år som går.

Som mamma til Linnea har det blitt enda tydeligere for meg at vi bor i en utsatt bydel. «Tror du jeg blir gammel?», spurte Linnea. «Vil du bli gammel?», sa jeg. «Må ikke alle bli gamle?», sa Linnea. «Jo», sa jeg. «Alle bør få muligheten til å bli gamle hvis de vil det».

Pappaen til Linnea håper å følge ungene sine så lenge som mulig, slik også faren til Liva ønsker det, men pappaen til Linnea har en forventet levealder på 75,5 år. Liva kan regne med å ha faren sin i seks og et halvt år lenger, for i Vestre Aker er forventet levealder på 82 år for menn.

Levealder er et av de mest pålitelige målene på levekår. Bydelen Linnea bor i kommer svært dårlig ut på

levekårsstatistikken. Bydelen Liva bor i kommer svært godt ut på levekårsstatistikken.

Det er lett å tenke at det er vi selv som bestemmer hvordan det går med oss i livet. Men arbeidet med denne boka har gjort meg klar over at forskjellene i Oslo by, og ulikhetene mellom bydelene, er store og systematiske. Verken inntektsforskjeller, helse eller levevaner oppstår i et tomrom. Det henger tett sammen med samfunnsforhold. Og samfunnsforhold blir skapt av oss mennesker, og av politikken som føres.

Hvilken by skal Liva og Linnea vokse opp i?